

Den förlorade sonens söndag

Aftongudstjänsten

Utöver de vanliga stichera i åttatonsboken sjunges följande ur Stora Fastans Triodion:

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Jag var anförtrodd med ett levande land utan synd, men jag sådde marken med synd och skördade med en skära lättjans sädesax. Jag samlade mina gärningar i feta kärvar, men jag rensade dem icke på omvändelsens loggolv. Men jag beder Dig, min Gud, den evige Jordbrukaren, utskilj agnarna i mina gärningar med Din godhets vind och förläna min själ förlåtelsens vete; gör plats för mig i Din himmelska lada och fräls mig.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Jag var anförtrodd med ett levande land utan synd, men jag sådde marken med synd och skördade med en skära lättjans sädesax. Jag samlade mina gärningar i feta kärvar, men jag rensade dem icke på omvändelsens loggolv. Men jag beder Dig, min Gud, den evige Jordbrukaren, utskilj agnarna i mina gärningar med Din godhets vind och förläna min själ förlåtelsens vete; gör plats för mig i Din himmelska lada och fräls mig.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Bröder, låtom oss förstå meningen av detta mysterium. Ty när den förlorade sonen skyndade tillbaka till sin Faders hus från synden, kom hans kärleksfulle Fader ut för att möta honom och kysste honom. Han återupprättade den förlorade sonens forna rikedom, glädde sig hemlighetsfullt i höjden och offrade den gödda kalven. Låten våra liv bliva värdiga den kärleksfulle Fadern som har offrat det ärbara offret som är Frälsaren av våra själar.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Vilka goda ting har jag, den fördömde, icke förlorat! Vilket rike har jag icke, olycklige, blivit fördriven ifrån! Jag har slösat bort rikedom som givits mig, jag har överträtt budordet. Min eländiga själ! Nu bliver du dömd till den eviga elden. Innan slutet är här, ropa nu till Kristus Gud: Förbarma Dig över mig, Gud, och mottag mig såsom den förlorade sonen!

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon enligt Oktoechos som vanligt

Aposticha

De första verserna från Oktoechos i veckans ton, sedan:

Ära åt Fadern och Sonen och den helige Ande.

Efter att ha förslösat Faderns rika gåvor hamnade jag, fattige, på bete bland de oskäligen djuren och försökte mätta mig med deras föda, men förblev hungrig då jag icke fick min beskärda del. Jag kommer tillbaka till min Fader och under tårar ropar jag till Honom: Du ende människoälskande, gör mig till en av Dina legodrängar och fräls mig!

Nu och alltid och i evigheters evigheter. Amen.

När min Skapare och Frälsare, Kristus Herren, hade kommit ur ditt sköte, iklädde Han sig min natur och frälste Adam från hans gamla förbannelse. Därför ropar vi oupphörligt ängelns hälsning till dig du allrarenaste *Theotokos* och sanna Jungfru: Gläd dig, o Härskarinna, våra själars försvarare, beskyddare och räddare, våra själars frälsning!